

Zarzuty i główne argumenty

Republika Finlandii uważa, że postanowienie Sądu Pierwszej Instancji narusza prawo wspólnotowe w rozumieniu art. 58 Statutu Trybunału Sprawiedliwości.

Republika Finlandii uważa, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo uznając, że sporna decyzja Komisji nie podlega zaskarżeniu na podstawie art. 230 WE.

Zdaniem Republiki Finlandii sporna decyzja jest decyzją podlegającą zaskarżeniu w rozumieniu art. 230 WE. W wyniku tej decyzji Komisja pozbawiła Finlandię w rzeczywistości możliwości dokonania warunkowej płatności w rozumieniu orzecznictwa Trybunału.

Zgodnie z orzecznictwem dotyczącym stosowania art. 230 WE, sporna decyzja wywołuje więc wiążące skutki prawne, mające wpływ na interesy Finlandii i wyraźnie pogarsza jej sytuację prawną. Ponadto sporna decyzja skutkowałą utratą przez Finlandię pewnych praw, a więc w oczywisty sposób wywiera dla niej niekorzystne skutki.

Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo rozpoznając rzeczoną sprawę, a zatem wydał rozstrzygnięcie sprzeczne z prawem wspólnotowym.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Regeringsrätten Szwecja w dniu 16 listopada 2006 r. — Skatteverket przeciwko Gourmet Classic Ltd

(Sprawa C-458/06)

(2006/C 326/89)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Regeringsrätten

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Skatteverket

Strona pozwana: Gourmet Classic Ltd

Pytanie prejudycjalne

Czy alkohol zawarty w winie przeznaczonym do gotowania może zostać zakwalifikowany jako alkohol etylowy w rozumieniu pierwszego tiret art. 20 dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U L 316 z 31.10.1992, str. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal du travail de Bruxelles (Belgia) w dniu 17 listopada 2006 r. — Nadine Paquay przeciwko Société d'architectes Hoet + Minne SPRL

(Sprawa C-460/06)

(2006/C 326/90)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal du travail de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nadine Paquay

Strona pozwana: Société d'architectes Hoet + Minne SPRL

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładni art. 10 dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że zakazuje on jedynie doręczenia decyzji o rozwiązaniu stosunku pracy podczas okresu ochrony, o którym mowa w ust. 1 tego przepisu, czy też zakazuje również podjęcia decyzji o rozwiązaniu stosunku pracy i o ostatecznym zastąpieniu pracownicy przed upływem okresu ochrony?

2) czy rozwiązanie stosunku pracy po okresie ochrony przewidzianym w art. 10 dyrektywy 92/85, lecz w związku z macierzyństwem lub urodzeniem dziecka, jest sprzeczne z art. 2 ust. 1 (lub art. 5 ust. 1) dyrektywy Rady z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy ⁽¹⁾ i czy w tej sytuacji sankcja powinna być co najmniej równoważna sankcji, jaką przewiduje prawo krajowe za naruszenie art. 10 dyrektywy 92/85?

⁽¹⁾ Dz. U L 348, str. 1.

⁽²⁾ Dz. U. L 39, str. 40.

Odwołanie od wyroku wydanego w dniu 5 września 2006 r. w sprawie T- 242/05, Elliniki Etaireia Pnevmatikis Idioktissias AE (AEPI) przeciwko Komisji, wniesione w dniu 18 listopada 2006 r. przez Elliniki Etaireia Pnevmatikis Idioktissias AE (AEPI)

(Sprawa C-461/06 P)

(2006/C 326/91)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Elliniki Etaireia Pnevmatikis Idioktissias AE (AEPI) (przedstawiciel: adwokat Theodoros Asprogerakas-Grivas)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie dopuszczalności odwołania;
- uchylenie i stwierdzenie nieważności w całości zaskarżonego postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) nr 303852, wydanego w dniu 5 września 2006 r. w sprawie T-242/05;
- dopuszczenie skargi z dnia 4 czerwca 2005 r. i przekazanie jej (zgodnie z art. 230 WE) do rozpoznania Sądowi Pierwszej Instancji, Trybunałowi, albo sądowi, który wydał zaskarżone postanowienie, tak aby zawarte w niej żądania zostały uwzględnione;
- obciążenie drugiej strony postępowania odwoławczego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu podniesiono, że:

- a) postanowieniem, od którego wniesiono odwołanie, oddalono skargę i dopuszczono wniesiony przez Komisję Wspólnot Europejskich zarzut niedopuszczalności, nie uwzględniając przy tym indywidualnego prawa do ochrony prawnej, które stawia wymóg, by we wszystkich przypadkach, w których osoba wnosi skargę do sądu, jej sprawa została rozpatrzona całości i w pełnym zakresie oraz by decyzja sądu, która zostanie wydana, zawierała należyte uzasadnienie prawne;
- b) chociaż w postanowieniu przyznano, że Komisji przysługują — w dziedzinie naruszeń reguł konkurencji — uprawnienia dyskrecjonalne, w zaskarżonym postanowieniu nie zbadano, w jakim zakresie Komisja działała w granicach przysługujących jej uprawnień dyskrecjonalnych lub czy je przekroczyła, ponieważ żadnej służbie w ramach administracji nie wolno przekraczać granic przysługujących jej uprawnień dyskrecjonalnych;
- c) w zaskarżonym postanowieniu stwierdzono w sposób, którego nie można w żadnym razie zaakceptować, że w dziedzinie naruszeń reguł konkurencji Komisja Wspólnot Europejskich działa poza kontrolą, a gdy zostanie zapytana o uzasadnienie, to ma możliwość uniknięcia tej kontroli poprzez zwykłe podniesienie zarzutu niedopuszczalności.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 20 listopada 2006 r. — Glaxosmithkline i Laboratoires Glaxosmithkline przeciwko Jean-Pierre Rouardowi

(Sprawa C-462/06)

(2006/C 326/92)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Glaxosmithkline i Laboratoires Glaxosmithkline

Strona pozwana: Jean-Pierre Rouard